

Dol-fijntjes

Naarmate de zomer vorderde, steeg ook het aantal duiken van Skubba. Hij dook niet alleen met Nella. Na zijn eerste duik dook hij ook met andere instructeurs en duikbegeleiders. Iedere buddy had wel iets speciaals. De één wist steeds grote vissen te vinden, de andere kende de schuilplaats van de zoetwaterkreeftjes, weer een ander legde de vrienden uit hoe duikers onder water hun weg vinden, ...

Cartoon: Peter Bosteels.

Vandaag had Skubba weer met Nella gedoken. Het water was lekker warm en helder. Ze hadden dus veel gezien. Zoals bij zijn eerste duik vulde Skubba, samen met Nella, zijn logboekje netjes in. Wat had hij gezien? Gelukkig kon Fred aan de hand van een tekening en een prentjesboek raden welke vissen Skubba gezien had. Snoek, karper, ... allemaal stonden ze in zijn boek. Ze waren steeds enthousiast over alles wat ze gezien hadden.

Skubba schreef in het logboek in wat Nella als duikleider hem onder water liet doen en wat hij had geleerd bij deze duik. Samen met Fred overlegde hij wat had hij deze duik geleerd had.

Als kers op de taart kleefde Nella een mooie sticker en zette ze een stempel op zijn blad.

Hij was fier op zijn boekje en op de duiken die hij ingeschreven had.

Plots viel zijn oog op iets dat Nella in zijn logboekje gestempeld had. "Maar wat was

dat?", riep hij verwonderd. "Kijk daar", zei hij tegen Fred. "Zie je het?".

Het duurde even voordat zijn vriend het zag, maar dan zei hij "Wat betekent dat 2*?".

Nella moest glimlachen. "Dat betekent dat ik 2-stersinstructeur ben en we schrijven het als 2*1 of als 2*Instructeur".

"Wauw!", riepen ze samen.

"Wat is een 2*Instructeur?".

"Bij het duiken werken we met sterren. Hoe meer sterren, hoe meer je over duiken geleerd hebt en hoe meer duiken je gedaan hebt. Je begint met 1 ster, en dan een tweede, en zo ga je door tot 4ster duiker. Dat wordt als 4*D geschreven".

"Ah, en jij hebt 2 sterren?", vroeg Skubba.

"Ja, maar ik heb twee instructeurssterren. Instructeurs zijn goede duikers die geleerd hebben hoe ze andere duikers moeten opleiden".

"Ik wil ook zo'n sterren hebben", verklaarde Skubba.

"Dat kan, maar dat zal nog wel een tijdje duren".

"Waarom?", vroegen ze in koor.

"Jeugdduikers werken niet met sterren, maar met dolfijntjes", verklaarde Nella.

"Dol ... fijn", zei Fred terwijl hij een mooie prent in zijn boek zocht. "Het zal wel niet over deze zoogdieren gaan?".

"Nee, Fred. We gebruiken het woord dolfijntje voor de brevetten van de jeugdduikers".

"Krijg ik dan ook eerst één dolfijntje, dan twee, drie en tenslotte vier?".

"Je zou dat denken, maar zo werkt het niet", ging Nella verder. "We hebben brons, zilver en goud. Een beetje zoals de medailles in sportwedstrijden".

"Moet je dan zo snel mogelijk goud halen?", vroeg Skubba.

"Nee, het is geen echte wedstrijd. Duiken is geen wedstrijd. De kleur van de dolfijn toont aan hoe goed je als duiker bent en hoe veel je al geleerd hebt".

"Ah", zei Skubba twijfelend. "Maar we hebben toch al veel geleerd?". ■

PATRICK VAN HOESERLANDE